ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 14ης Ιουνίου 1988 *

Στην υπόθεση 161/87,

Gert Muysers και Walter Tülp, υπάλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγοντες,

κατά

Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους Michael Becker και Marc Ekelmans, επικουρούμενους από τον T. A. Stoll, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, 29, rue Aldringen,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 29ης Απριλίου 1987, με την οποία αποκλείστηκαν οι προσφεύγοντες από το διαγωνισμό CC/A/8/85,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, K. Bahlmann και T. F. O'Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 9ης Φεβρουαρίου 1988,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαρτίου 1988,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου 1987, ο Gert Muysers και ο Walter Tülp, υπάλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 29ης Απριλίου 1987, η οποία δεν τους επέτρεψε να μετάσχουν στο διαγωνισμό CC/A/8/85.

2 Οι προσφεύγοντες, καθώς και 12 άλλοι υπάλληλοι, υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής στον εσωτερικό διαγωνισμό που προκήρυξε το Ελεγκτικό Συνέδριο για την πλήρωση μιας θέσεως υπαλλήλου διοικήσεως της σταδιοδρομίας Α 7/Α 6. Οι υποψήφιοι ειδοποιήθηκαν, με έγγραφα της 2ας Αυγούστου 1985, ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού έκρινε ότι κανένας τους δεν μπορούσε να γίνει δεκτός στις γραπτές εξετάσεις. Ο Muysers ειδοποιήθηκε ότι η επαγγελματική του πείρα ήταν άσχετη προς τη φύση των καθηκόντων της προς πλήρωση θέσεως και ότι επομένως δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις που απαιτούσε το σημείο IV.2 της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Ο Tülp ειδοποιήθηκε ότι το δίπλωμά του δεν του επέτρεπε να ανέλθει στην κατηγορία Α και ότι επομένως δεν πληρούσε την προϋπόθεση που προβλέπεται στο σημείο IV.1, στοιχείο α), της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Σε όλους τους υποψήφιους παρασχέθηκε η δυνατότητα να υποβάλουν συμπληρωματικές παρατηρήσεις, αλλά η εξεταστική επιτροπή τους ειδοποίησε, με έγγραφα της 28ης Οκτωβρίου 1985, ότι ενέμεινε στις απορριπτικές αποφάσεις της 2ας Αυγούστου 1985.

3 Το Ελεγκτικό Συνέδριο ειδοποίησε στις 30 Οκτωβρίου 1985, όλους τους υποψήφιους ότι η διαδικασία του διαγωνισμού ανεστάλη εν αναμονή ενδεχομένων προσφυγών. Τέσσερις υποψήφιοι άσκησαν προσφυγές κατά των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής της 2ας Αυγούστου και της 28ης Οκτωβρίου 1985 με τις οποίες αποκλείστηκαν από το διαγωνισμό. Με αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1986 (Schwiering, 321/85, Συλλογή 1986, σ. 3199, και Hoyer και Neumann, 322 και 323/85, Συλλογή 1986, σ. 3215) και της 4ης Φεβρουαρίου 1987 (Maurissen, 417/85, Συλλογή 1987, σ. 551), το Δικαστήριο ακύρωσε τις πιο πάνω αποφάσεις.

4 Η διαδικασία του διαγωνισμού επαναλήφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 30ής Μαρτίου 1987, αλλά περιορίστηκε στους τέσσερις υποψήφιους που δικαιώθηκαν από το Δικαστήριο. Δύο μέλη της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού αντικαταστάθηκαν κατόπιν αιτήσεώς τους.

5 Οι προσφεύγοντες απηύθυναν στις 31 Μαρτίου 1987 αίτηση στον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία ζητούσαν να ληφθούν υπόψη επίσης οι υποψηφιότητές τους στο πλαίσιο της επαναληφθείσας διαδικασίας του διαγωνισμού, η αίτησή τους όμως αυτή απορρίφθηκε από τον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις 29 Απριλίου 1987. Στις 15 και στις 19 Μαΐου 1987, αντιστοίχως, ο Tülp και ο Muysers άσκησαν ο καθένας τους διοικητική ένσταση. Οι διοικητικές αυτές ενστάσεις απορρίφθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο στις 26 Μαΐου 1987.

6 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η διαδικασία, οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

Επί του παραδεκτού

7 Το Ελεγκτικό Συνέδριο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου λόγω εκπροθέσμου της προσφυγής, επειδή οι αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού δεν μπορούν να καταστούν πλέον αντικείμενο προσφυγής εφόσον παρήλθε η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων. Το Ελεγκτικό Συνέδριο προβάλλει καταρχήν ότι η αίτηση των προσφευγόντων που απευθύνθηκε στις 31 Μαρτίου 1987 στον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν μπορούσε να κινήσει εκ νέου την προθεσμία της ασκήσεως προσφυγής κατά των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού της 2ας Αυγούστου και της 28ης Οκτωβρίου 1985. Περαιτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αίτηση αυτή ήταν δικαιολογημένη λόγω επελεύσεως νέων πραγματικών περιστατικών.

8 Κατά την προφορική διαδικασία προέβαλαν οι προσφεύγοντες διάφορα επιχειρήματα για να στηρίξουν το παραδεκτό της προσφυγής τους. Υποστηρίζουν καταρχάς ότι η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής άρχισε να τρέχει από τις 28 Οκτωβρίου 1987 διότι η ΑΔΑ ανέστειλε, στις 30 Οκτωβρίου 1985, τις αποφάσεις της εξεταστικής επι-

τροπής του διαγωνισμού. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν προεχόντως την απόφαση της 30ής Μαρτίου 1987 της ΑΔΑ περί επαναλήψεως της διαδικασίας διαγωνισμού, η οποία περιορίστηκε στους τέσσερις υποψήφιους, και όχι τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού της 2ας Αυγούστου και της 28ης Οκτωβρίου 1985. Σχετικά, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι διοικητικές ενστάσεις που ασκήθηκαν κατά της αποφάσεως της 29ης Απριλίου 1987, η οποία απέκλεισε τους προσφεύγοντες από το διαγωνισμό, αποτέλεσαν αντικείμενο ρητής απορριπτικής αποφάσεως. Δεύτερον, με τις αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1986, που αναφέρθηκαν πιο πάνω, το Δικαστήριο έκρινε άκυρη ολόκληρη τη διαδικασία του διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένων, κατά συνέπεια, των αποφάσεων που εξέδωσε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού. Τέλος, οι προσφεύγοντες επικαλούνται την επέλευση νεωτέρων πραγματικών περιστατικών, τα οποία τους επέτρεψαν να υποβάλλουν την αίτησή τους της 31ης Μαρτίου 1987, ιδίως τη δημοσίευση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1987 στην υπόθεση 417/85, που αναφέρθηκε πιο πάνω, καθώς και τον ορισμό νέας εξεταστικής επιτροπής.

9 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων, κατά το οποίο η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής άρχισε να τρέχει από της εκδόσεως της αποφάσεως της 30ής Μαρτίου 1987, με την οποία επαναλήφθηκε η διαδικασία του διαγωνισμού, και όχι από των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού της 2ας Αυγούστου και της 28ης Οκτωβρίου 1985, λόγω της αναστολής της διαδικασίας με την απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 1985, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση αναστολής της διαδικασίας του διαγωνισμού αυτή καθαυτή δεν είχε ως συνέπεια να καταστήσει ανίσχυρες ή να αναστείλει τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού που ήταν προσβλητές με προσφυγή. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η απόφαση της 30ής Μαρτίου 1987 περί επαναλήψεως της διαδικασίας δεν αφορά καθόλου τους προσφεύγοντες και δεν αποτελεί νέα απόφαση όσον αφορά τη νομική τους κατάσταση, αφού προβαίνει στην εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1986 και της 4ης Φεβρουαρίου 1987 όσον αφορά τους τέσσερις υποψήφιους, των οποίων έγιναν δεκτές οι προσφυγές που ασκήθηκαν κατά των αποφάσεων που τους αφορούσαν και οι οποίες εκδόθηκαν από την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού τη 2α Αυγούστου και την 28η Οκτωβρίου 1985. Από αυτό έπεται ότι η απόφαση της 30ής Μαρτίου 1987 δεν γεννά υπέρ των προσφευγόντων νέο δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής, η ρητή δε απόρριψη των διοικητικών τους ενστάσεων που στρέφονται κατά της αποφάσεως της 29ης Απριλίου 1987 δεν ασκεί, συνεπώς, καμιά επίδραση.

10 Όσον αφορά την άποψη των προσφευγόντων, σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο έκρινε, με τις αποφάσεις του της 23ης Οκτωβρίου 1986, ανίσχυρη ολόκληρη τη διαδικασία του διαγωνισμού με συνέπεια να καταστούν ανενεργοί οι αποφάσεις που εξέδωσε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, πρέπει να τονιστεί ότι δεν μπορεί καθόλου να συναχθεί από τις αποφάσεις αυτές, οι οποίες έκριναν μόνο για τις αποφάσεις που αφορούσαν τους προαναφερθέντες τέσσερις υποψηφίους, ότι το Δικαστήριο έκρινε άκυρη ολόκληρη τη διαδικασία του διαγωνισμού.

11 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων περί επελεύσεως νέων πραγματικών περιστατικών, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, ο υπάλληλος μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να λάβει απόφαση έναντι αυτού. Κατά παγία δε νομολογία, η ευχέρεια αυτή δεν επιτρέπει στον υπάλληλο να αγνοήσει τις προθεσμίες που προβλέπονται στα άρθρα 90 και 91 για την υποβολή διοικητικής ενστάσεως και προσφυγής, αμφισβητώντας εμμέσως με αίτησή του προγενέστερη απόφαση, η οποία δεν είχε αμφισβητηθεί εμπροθέσμως· μόνο η ύπαρξη νέων ουσιωδών περιστατικών μπορεί να δικαιολογήσει την υποβολή αιτήσεως που αποσκοπεί στην επανεξέταση μιας τέτοιας αποφάσεως.

12 Το επιχείρημα που επικαλούνται σχετικώς οι προσφεύγοντες, κατά το οποίο η απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1987, που αναφέρθηκε πιο πάνω, αποτελεί νέο πραγματικό περιστατικό, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Στην τελευταία αυτή υπόθεση, το Δικαστήριο ακύρωσε τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής με τις οποίες δεν έγινε δεκτός ο προσφεύγων στο διαγωνισμό διότι η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα συμπληρωματικά έγγραφα που προσκόμισε ο προσφεύγων μετά την κατάθεση της αρχικής του υποψηφιότητας. Αντιθέτως, δεδομένου ότι στην προκειμένη περίπτωση η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού απέρριψε την υποψηφιότητα του Tülp λόγω του ότι το δίπλωμά του δεν του επέτρεπε να ανέλθει στην κατηγορία Α, τη δε υποψηφιότητα του Muysers διότι η επαγγελματική του πείρα ήταν άσχετη προς τη φύση των καθηκόντων της προς πλήρωση θέσεως, η παρούσα διαφορά έχει ως μοναδικό αντικείμενο το αν είναι επαρκώς αιτιολογημένη η εκτίμηση των πληροφοριακών στοιχείων, τα οποία υπέβαλαν οι προσφεύγοντες, και όχι την προσκόμιση τυχόν συμπληρωματικών στοιχείων. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν με τη διοικητική τους ένσταση καμιά αιτίαση που να αφορά την προσκόμιση εγγράφων.

13 Τέλος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η αλλαγή που επήλθε στη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού δεν αποτελεί νέο πραγματικό περιστατικό διότι επρόκειτο περί αναπληρώσεως, κατόπιν αιτήσεώς τους, ορισμένων μελών της εν λειτουργία εξεταστικής επιτροπής, η αλλαγή δε αυτή δεν σημαίνει ότι έγινε ορισμός νέας εξεταστικής επιτροπής στο πλαίσιο νέας διαδικασίας διαγωνισμού.

14 Κατόπιν των σκέψεων που προηγήθηκαν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη και ότι πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων που αναφέρονται στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Due Bahlmann O'Higgins

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιουνίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

O. Due